

παράγοντες ἐπέβησαν τὴν οἰκίαν τοῦ φονεῦ κατερέμωσαν τοὺς ἀγρούς του, ἔκοψαν τὰ ἐλαϊόδενδρά του ἐξερριζώσαν τὴν ἀμπελὸν του καὶ οὐδένος ἀνήκοντος αὐτῷ ἐρείθησαν. Ὁ Ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς μετὰ 80 καὶ πλέον χωροφυλάκων ἐφύλαττε τὴν οἰκίαν τοῦ φονεῦ καὶ ὁμολογουμένως ἀντίστησαν πολὺ ὅπως ἐμποδίσωσι τοὺς Γαββαλινοὺς νὰ βάλλωσι τὸ πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐχ ἦσαν οἱ Γαββαλινοὶ λυσσαλεῖοι κατὰ τοῦ Ταγματάρχου καὶ τῶν χωροφυλάκων ἐπιπέσαντες πολλοὺς αὐτῶν ὡς καὶ τὸν Ταγματάρχην, ἐκακοποίησαν καὶ ἐξεδίωξαν κἀποὺς μάλιστα ἐστρέψε τὸ βεβόλθεον κατὰ τοῦ Ταγματάρχου καὶ ὁ τὸν ἐφόνευσεν, ἀνδρὸς ὡς προύλαμθανεν ὁ ἀνδρὸς λογίας τῆς χωροφυλακῆς κ. Γεωργηλάς. Τινὲς, 15 περίπου τὸν ἀριθμὸν, πλησίον στεροὶ φαίνεται συγγενεὶς καὶ φίλοι τοῦ φονεῦ τὸν περιήρουν τὴν ἐπιούσαν τῆς διαπραξέως τοῦ φόνου τὰ διάφορα χωρία ἐνοπλοὶ, ὅπως εὖρωσι τὸν φονέα καὶ λάβωσι κατὰ τὸ κοινὸν λεγόμενον τὸ αἶμα, πῖσω, μάλιστα δὲ ἔλεγον ὅτι ἀνδρὸς εὖρωσι τὸν φονέα, ὅς ἐφόνευσεν οἰονδήποτε Σρακιανὸν εὖρωσκον, διότι σήμερῶσατε ὅτι ὁ φονεὺς εἷς ἐκ Σρακιῶν, κατοικεῖ δὲ ἀπότῃνος ἐν Γαβαλοχωρίῳ, εἷς δὲ ἐξ ἐκ τῶν τιμωτέρων καὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν Ἀποκρίῳ. Ἐνεκα τοῦ φόνου τούτου ὁ Συνταγματάρχης ἐξήλθεν ὑπόμμερον ἐκ Χανίων εἰς Βάμον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δεινὴν αἰσθησὴν ἐνεποίησεν ἐν ταῦθα ἡ γθεσινὴ πρῆξις τῆς Χριστιανικῆς Συνελεύσεως, ἀποδοκιμασίας διὰ πρακτικῆς αὐτῆς ἐν ἰδιαιτέρῳ συνεδριάσει τὰ γραφέντα ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸ προηγηθὲν φύλλον ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτῶν **Ἀσύγγνωστον πολιτικὸν σφάλμα.** Διὰ τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου τρόπου τῆς Βουλῆς ἐκτός τοῦ ὅτι αὐτοὶ οἱ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀντιπρόσωποι θεσπεύουσι σκληρῶς τὴν ἐλευθέραν ἐξέτασιν τῆς δημοσιογραφίας ἐν Κρήτῃ, ὑπὲρ τῆς ταυτα καὶ τοιαῦτα ἐγράφησαν κατὰ καιροῦς ὑφ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὡς καὶ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ Λαοῦ, βουλομένου νὰ ἐκφράξῃ δημοσίᾳ τὸ φρόνημά του, σπύδουσι πρὸς τοὺς νὰ πατάξωσι κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον καὶ ἡμιστὰ εὐνοικῶν τῇ Κρητικῇ πολιτείᾳ τὴν **κοινὴν γνώμην** ἀποδοκιμαζόντες ἡμᾶς καὶ δι' ἡμῶν ταύτην. Λυποῦμεθα καιρίως, διότι χρόνος καὶ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν τὴν ἐπέκτασιν τῶν γραφομένων, προτιθεμένους νὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς.

—Τοῦ φύλλου ἡμῶν ὄντος ἐκδεδομένου κατὰ τὴν πρῶτην ἐπιληρορηθῆμεν παρὰ τινῶν συμπολιτῶν μᾶς Χριστιανῶν ὅτι ὁ ἐν ταῦθα Μελέτιος βίβης Καραμακηλάκης ἀρχικατοφύλαξ, καθήμενος εἰς τὸ ἐργαστήριον Ἐβραίου τινός, καλούμενον Σαμπατάκη, καὶ ἰδὼν διερχόμενον ἐκεῖθεν τὸν Βαζάρῳ ἀγᾶ Κοσκινῶ, ἀπέστινεν εἰς αὐτὸν τὰ ἐξῆς. **Στάσου, μὲ τὸ Στυρό σου, νὰ μοῦ κάμῃς ἕνα κόσκινο.** Τοὺς λόγους τούτους ἀνακίδως καὶ μετὰ παραρησίας λεχθέντας μεγαλοφώνως ἤκουσαν πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν, παρατυχόντες ἐκεῖ, οὗς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἀρνείται ἤδη, δικαιολογούμενος ὅτι χάριν ἀστείότητος εἶπεν αὐτοῦς. Οὐδὲλλως ἔχον ἐνάγκην νὰ ἐξετάσωμεν τὸν ἀξίτιμον Μελέτιον βίβην, ἐκ κἀκῆς προθέσεως εἶπε ταῦτα, ἡ ἀστείότητος χάριν προηγουμένα καὶ γθεσινὰ μάλιστα ἀκόμη παραδείγματα τῆς πρὸ ὀλίγου κατακρίθεισης διαγωγῆς τοῦ πρὸς τοὺς Χριστιανούς κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐποχὴν τῆς σημαίας, ἀρρουντῶς μᾶς πείθουσιν ὑφ' οἷον δι' ἡμᾶς ἐμφορεῖται δυσμενῶν αἰσθημάτων ὁ εὐγενὴς οὗτος Ὀθωμανός. Ἄλλως τε δὲ εἶνε πολὺ γελοῖος, φρονῶν ὅτι δύναται, ὡς ὁ ἔσχατος μικρὸς ἀγνούσιος, ὅταν θέλῃ νὰ ἀστείεθῃ πρὸς τοὺς φίλους του νὰ λαμβάνῃ ὡς ἀντικείμενον τὰς θεραπευτικὰς δοξασίας τῶν ἄλλων.

Διὰ ταῦτα καταγγέλλομεν καὶ πάλιν ἐνώπιον τῆς κοινωνίας τὴν ἀσύνετον ταύτην πρῆξιν τοῦ φονεῦ Μουσουλμάνου, εἰρωθενθέντος τούτουτον ἐλευθέρως τὴν ἠρησεῖαν ἡμῶν, καὶ προσκαπιτοῦμεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὴν κατ' αὐτοῦ μήνυσιν καὶ ἀνάλογον τιμωρίαν πρὸς σωφρονισμόν του καὶ πρὸς παρηγορηματισμὸν τῶν ὁμοίων του.

—Πληροφορούμεθα μετ' εὐχρηστῆσεως ὅτι ἡ ἐν ταῦθα Διοίκησις, λαβούσα ὑφ' ἑσῖν τὰς ὑπὸ τῶν λεμβούχων τοῦ ἡμ. λιμένους γιγνομένας ἀσχημίας, περὶ ὧν εἰς προηγουμένον φύλλον ἐγράψαμεν, ἀπετάθη δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὰς Δημοτικὰς ἀρχὰς τῆς ἡμ. πόλεως, παρ' ὧν μετ' ἀσθηρότητος ἀπαιτεῖ τὴν ἀμεσον καὶ ταχεῖαν διερωσιν τοῦ κακοῦ. Ἐπιτίθωμεν ἤδη ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὅλ' ἀλθὴν τὰ βύντονα καὶ καταλλήλα μέτρα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διερωθεῖσα καταλλήλως καὶ περιερίσσει

σα αὐστηρῶς τὴν ὁλως ἐκτροχιασθεῖσαν ἄπληστίαν τῶν λεμβούχων, οἵτινες ὑπὸ τὸν εὐσηχημον τρόπον τῆς ληστείας ἐκμυζάνουσιν ἐπαισθητῶς τὰ βάλαντια τῶν ἐπιβιτῶν.

—Δυνάμει αὐτοκρατορικῆς χάριτος, ἀπονεμηθείσης εἰς τὸν ἐν ταῦθα Μουχαρέμ Ἰσάμ ἐφ. Καρχαλιθάκη, δι' ἧς ἀπὸ ἀλλοτρίων κατ' αὐτοῦ, καταγνοσθεῖσων πεινῶν διὰ τὴν κατὰ τοῦ τῆς Διοικητοῦ τῆς ἡμ. πόλεως Ἐσάτ-Βέη γνωστὴν λιβελλογραφίαν, ἦτοι τῆς τριετοῦς εἰρηκῆς, τῆς ἐπὶ ἐξ ἔτη στερήσεως τοῦ δικαιοῦτος τοῦ κατέχειν δημοσίαν θέσιν καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς 210 Ὁθ. λιρῶν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀνεγνώρισεν αὐτόν, ὡς κεκτημένον πλήρη τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιοῦματα, διὰ ψηφισματος αὐτῆς, φέροντος 33 ὑπογραφὰς Χριστιανῶν πληρεξουσίων καὶ 28 Ὀθωμανῶν.

—Καίτοι μετὰ τῶσα πρῶτα ἡ Σαμιακὴ Βουλὴ ἐκήρυξεν ἐκπτώτον τὸν ἡγεμόνα τῆς νήσου Κωστακίην Ἀδοσίτην πασζά, ἡ Ὑψ. Πύλη δὲν ἤθελε νὰ δεχθῆ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος παραιτήσιν, ἀλλ' ἀφού οἱ μὲν Σάμοι ἐκλέξαντες τετραμελὴ ἐπιτροπέαν ἀπέστειλαν αὐτὴν εἰς Κωσπολίην ἵνα ζητήσῃ ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν πρέσβων τῶν τριῶν προστατιδῶν τῆς Σάμου δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας τὴν παύσιν τοῦ ἡγεμόνος, οὗτος δὲ διὰ τηλεγραφήματος του ἐξήτησε νὰ εἰσαχθῆ εἰς δίκην ἐπὶ ταῖς ἀποδιδόμεναις αὐτῇ κατηγορίας, ἡ Ὑψ. Πύλη ἐστειλε, ὡς εἰδικὸν ἀπεσταλμένον, τὸν τερφεδάρχη τοῦ νομοῦ Ἀθίνων Κασδρὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπανα ταῦτα. Κατὰ δὲ τὸ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορίου Ρέουτερ γενικῶς διοικητῆς τῆς νήσου ταύτης διορισθῆ ὁ Καρχαλιθεωρέης πασζά, εἰς τῶν μᾶλλον διαπρεπῶν πολιτικῶν τῆς Τουρκίας.

—Κατ' ἐπιστολὴν ληρθεῖσαν ἐν Σουακίῳ, ἐκ Κασσάλας μὲ ἡμερομ. 13 Ἀπριλίου, ὁ διοικητῆς γράφει, ὅτι ἡ φρουρὰ τῆς Κασσάλας πληροφορηθεῖσα περὶ τῶν ἐργασίων τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἀνθισταμένη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ὅλ' ἀλθὴν βοήθειαν. Πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ὄντες ἐχρησίμευσαν ὡς τροφὴ τῶν στρατιωτῶν καὶ κατοικίων, οἵτινες καθ' ἦν στιγμὴν ἀπεστέλλοντο ἡ ἐπιστολὴ ἐτρέφοντο διὰ σφάμου. Ὁ διοικητῆς ἐγγράφει προσέτι, ὅτι ἂν καὶ ἐλαβε διαταγὴν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐξέδον κατὰ τῶν πολιορκούντων, οὐχ ἦσαν ἠνείτο νὰ ὑπαικούσῃ, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ κινδύνου δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγκαταλίπῃ τοὺς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντας. Ἡ φρουρὰ τῆς Κασσάλας σύγκειται ἐκ 5,000 ἀνδρῶν.

—Ἐν Φιλιππούλει ἰδρῦθη κομητᾶτον πρὸς ἀγορὴν τῶν κτημάτων τῶν ἀπερχομένων Μουσουλμάνων καὶ πώλησιν αὐτῶν κατόπιν. Περὶ αὐτοῦ δὲ κομητᾶτα ἰδρῦθησαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς τοπικῆς μάλιστα δι' ἐν Χάτιοι, Σηλόμωφ καὶ Ἐσαῆ-Ζααρά, καὶ φροντίζουσι ταῦτα νὰ ἐκφοβῶσιν ὡς δυνατὸν τὸς Μουσουλμάνους ἐνθαροῦντα τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν διὰ νὰ δυνήθωσι ν' ἀγοράσωσι τὰ κτήματα αὐτῶν ἀδ' ἕνα κομητᾶτι ψωμί.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐξῆς διατριβὴν:

Ἀξιώτιμῃ κ. Συντάκτῃ τοῦ «Μίνωος»
Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐν τῷ ὑφ' ἀριθ 19 φύλλῳ τῆς ἐν ταῦθα ἐκδιδόμενης Ἐφημερίδος «Νέας Ἐβδομάδος» καταχωρηθεῖσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ τῆς ὑμετέρας Ἐφημερίδος, δημοσιευθείσης διατριβῆς μου, διατριβὴν τοῦ ἐν ταῦθα λοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς κ. **Ἀντωνίου Τρυφοπούλου**, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σας τὰ ἐπόμενα.

Μετὰ μεγάλῃς διαστροφῆς τῆς ἀληθοῦς ἐνοίας τῶν ἐν τῷ προοίμιῳ τῆς διαληφθείσης διατριβῆς μου ἀναφερομένων ὑφ' ἐμοῦ περὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν τοῦ τόπου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Νόμου, ὑφ' οὗ σήμερον ἀνθρωπίνως διεπομεθα ἐν Κρήτῃ ὑπέλαβε φαίνεται ὁ κ. Τρυφόπουλος ὅτι ἐπαγματούμενος περὶ ἐμαυτοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐρωτᾷ με νὰ τῷ εἶπω ὑπὸ ποίους ποτὲ ἀρχηγούς ἠγωνίσθη ἀπὸ τοῦ 1858 καὶ ἐφεξῆς. Ἄν δὲ καὶ θεωρῶ περιαιτολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ ἐκτεθῶ, ἐν τούτοις ὁ εὐγενὴς τρόπος, ᾧ γρηῃται, ὁ κ. διατριβογράφος τῆς «Νέας Ἐβδομάδος», εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἀπάντησίν του καὶ ὅστις πράγματι δεικνύσι τὸ ἀληθὲς ποῖόν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀξιολόγου φράσεως τοῦ **αὐτῆς ποιεῖσθαι** καὶ ἄλλων ὕβριστικῶν λέξεων, αἵτινες κατὰ δόξαν ποιοῦσι τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἀνδρός καὶ αἱ ὅποιαι νουκίζω δὲν περιποιοῦσι αὐτῷ τιμὴν, ἀκόνα ἀναγκάζει με νὰ ἀναγείρω σήμερον, προκαλούμενος, ὄλιγα τινὰ γεγονότα,

εἰς ὧν νὰ διακριθῇ τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἀληθείας. Ὅστις ἀπαθῶς ἀνέγνω τὴν ἐν τῷ ὑφ' ἀριθ. 217 φύλλῳ τοῦ «Μίνωος» διατριβὴν μου ὅλ' ἀλθὴν πιστεύω ὅτι λαλῶν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς περὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν δὲν πρέβαλον ἐμαυτόν, ὡς ἀγωνιστὴν, ἀλλ' ὅλους ἐκείνους τοὺς συμπατριώτας μας, ὅσοι ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων ἐκαστοὶ ἠγωνίσθησαν καὶ ὑπέστησαν θυσίας ἐπαισθητῶς πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ σήμερον διεπόντος τὸν τόπον πολιτεύματός, μετὰ τῶν ὑποίων καὶ ἐγὼ καίπερ μὴ μετὰ δυνάμεως, προσέφερον, ὅσοις αἱ περιστάσεις τὸ ἐπέδωκαν, τὰς ἀσθελεῖς-ὕπηρεσιαις μου ἐν τῷ τόπῳ, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ γνωστὸν καθ' ἅπαναν τὴν Ἐπαρχίαν μου, ἥτις βεβαίως, μεμνημένη τῶν ἀληθῶς ἀγώνων τοῦ μακαρίτου πατρός μου ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρίδι καὶ τῇ Ἑλλάδι αὐτῇ κατὰ τὰς πληρεῖς δόξας ἡμέρας τῆς μεγάλῃς ἐπαναστάσεως, τοῦ 1821 καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀγώνων, τὴν ὑπαρξίν τῶν ὑποίων δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ ὁ κ. Τρυφόπουλος, ἐγνώρισεν ἐμὲ πρὸ τούτου καὶ τὴν ἀνάλογον πάντοτε μοὶ ἀπέδιδεν ὑπόληψιν. Ἐάν δὲ θέλῃ νὰ μάθῃ ὁ κ. Τρυφόπουλος ὑπὸ ποίους ἀρχηγούς ἠγωνίσθη, λέγω αὐτῷ ὅτι πάντοτε ἀπὸ τῆς ἐκκεκρῆσεως τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866 (διότι κατὰ τὸ 1858 δὲν εἶχον τὴν ἀπαιτούμενην ἡλικίαν) ἠκολούθησα τοὺς γνωστούς αὐτῷ ἀρχηγούς τῆς ἐπαρχίας μου καὶ τῷ ἐκ Λαγκαδῶς ἐπαρχηγῷ τοῦ τμήματος τῶν ἐξ ἀνατολικωτέρων ἐπαρχιῶν κ. Ἄντωνίῳ Ζωγράφῳ, ὅστις πολὺ ὕστερον ἀπὸ τῆς ἐκκεκρῆσεως ἐχειροτόνησε καὶ αὐτὸν ἀρχηγὸν Πεδιάδος ὅτι δὲ δὲν εἶμαι οὐδ' ἐρηματῶς ποτε παρὰ τινι τοιμποῦξῃς, ὡς θέλει νὰ με ἀποκαλέσῃ ὁ κ. Τρυφόπουλος, τὸ γινώσκω αὐτὸς οὗτος, διότι οὐδέποτε ὑπερήτησα παρ' ὀθωμανῶν, ὅπως φέρεται τὸ **ταμιπούνη του**, οὐδὲ ὀγλάνας τοῦ Δερβίς Ἀριδᾶ ἐγενόμην, ἵσως ὅμως φρονεῖ ὁ κ. Τρυφόπουλος ὅτι μόνον τὰ ὀγλάνας τοῦ Δερβίς, τὸν ὅποιον ἐνθυμεῖται, εἶνε ἀγωνισταί.

Δὲν πωλῶ λοιπὸν ἀγῶνας, ὡς θέλει ὁ κ. διατριβογράφος νὰ παραστήσῃ, οὐδ' ἀξίω ποτε περὶ τούτων, ὡς αὐτὸς, ὅστις μόνον εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 ἐλαβε μέρος καὶ τότε οὐχίτις αἰσθημάτων, ἀλλὰ διότι ἐβλεπε καὶ ἀπεστέλλοντο ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς τῶν Κρητῶν ἐπιτροπῆς τὰ ἀγαπητὰ τοῦ **λουτζία**, ἐκ τῶν ὅποιων ὑπερπλουτήσεν ἐν τῷ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης μάλιστα κατώρθου νὰ ἀποζῇ ἐκ τοῦ κόπου τῶν χειρῶν τοῦ ἐπαγγελλόμενος τὴν τέχνην, ἣν παρὰ τοῦ Δερβίς Ἀριδᾶ ἐδιδάχθη. Ὅτι δὲ δὲν ἀνεμίγη εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην, ἐξ αἰσθημάτων ὁρμώμενος, ἀλλ' ὅπως πλουτήσῃ, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι οὐδαμῶς ἐλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, καθ' ὅσον δὲν ἀνέμενον ἀτομικὸν συμφέρον ἐξ αὐτῆς, ἀτε ὀλίγων ἐξ Ἀθηνῶν τότε ἀποστολομένων χρημάτων, ἐφ' ᾧ καὶ μετ' ὅλας τὰς προσκλήσεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως παρέμενον εἰς τὸ ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ κατεχόμενον Καστέλιον συμπυκνῶν μετὰ τούτων καὶ ὡς πρακτικῶς ἀνθρωπος ἐργαζόμενος μετὰ τῶν ὀθωμανῶν συναδέλφων του εἰς τὸ τότε Δικαστήριον Πεδιάδος, ὡς δικαστῆς καὶ ἐκείνος. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων. Ἐπειδὴ δὲ ἀπολογούμενος ὁ κ. Τρυφόπουλος, ὡς πρὸς τὴν ἀποδοθείσαν αὐτῷ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἐπιμβασίν του, ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐπενέθη εἰς αὐτάς καὶ ὅτι δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του, ἐμπαρτύσεται δὲ πάντας τοὺς λαθόντας μέρος εἰς αὐτάς Δημογέροντας, ὡς καὶ τὸν διευθύνοντα ταῦτα βροθὸν τοῦ ἐπαρχῆου Κικιμὴλ βέη, πρὸς ἀποδείξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του λέγω αὐτῷ ὅτι ὁ μὲν Κικιμὴλ βέης ἐνεκα τοῦ ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπενέθη εἰς τὰς ἐκλογὰς εὐθὺς μετατέθη εἰς ἄλλην Ἐπαρχίαν καὶ ἡ μαρτυρία του ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἀνίσχυρος. Ἴσως νὰ μὴν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του εἰχεν ὅμως αὐτὴν ὁρμητικῶν τῶν Δημογέροντων, οὗς συνήθρισε διὰ τῶν ὀργάνων του ἐν αὐτῇ καὶ τούτο βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ καθ' ὅσον δύναμαι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀποδείξω ὅτι ἀπὸ τῆς πρῶτης τῆς 14 Ἀπριλίου 1885 μέχρι τῆς ἐσπέρας τὰ ὀργανά του ἐξηκολούθησαν ἀγωνιστῶς νὰ συναρροῦσιν παρ' αὐτῷ τοὺς Δημογέροντας. Ἐπίσης δύναμαι νὰ ἀποδείξω ὅτι δὲν ὀργάνωσα ἐγὼ σῶμα μουικῶν με λῦρας κλπ. ἀλλ' ἄλλοι τοὺς ὑποίους δὲν εἶδον ποσῶς, ἀλλ' ἐμαθον ὅτι ἐχόρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

Ἐκ τῶν ἀποδεικνυμένων καὶ ἀληθεστάτων τούτων γεγονότων, κ. Συντάκτα, πιστεύω ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τρυφόπουλος ὅλ' ἀλθὴν ἐπενέθη εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ὅτι κατεπάτησε καὶ Νόμους καὶ ἐγκυκλίους πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀτομικῶν σκοπῶν. Ἄν δὲν πεισθῇ, πάλιν εἰδῶ εἶμαι. Ἀς μάθῃ ὅμως ὅτι δὲν ἐξήτιούμαι ἐλεος καὶ ὅτι δὲν ὀλιβουκιδῶ τὴν ἀποτυχίαν μου, ἀλλὰ ὀλιβουκιδῶ διὰ τὴν καταπάτησιν

ὑπ' αὐτοῦ τῶν τιμωρηστέρων δικαιοματῶν τῆς πατρίδος εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὅποιων ἐστὶ κεκλημένος.

Ἐξῆρασε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἐρακλείῳ τῇ 10 Μαΐου 1885.

Ἰωάν. Ἀσθουανίκης.

Ἀξιώτιμῃ κ. Συντάκτῃ τοῦ «Μίνωος»

Ὅλ' ἀλθὴν ἀπαντήσω εἰς τὰ ἀναίτητα ψεύδη, ἀτινα ἐν διατριβῇ τοῦ ὁ Λοχίας τῆς ἐν Μαλεβουζιῳ χωροφυλακῆς Ζαχαρ. Μακκούνος ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ὑφ' ἀριθ. 20 φύλλον τῆς «Νέας Ἐβδομάδος», διότι δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ συζητῶ μετὰ τούτουτον ἀνθρώπου ἀνήκοντος εἰς τὸ κατώτερον στῆμα τῆς κοινωνίας, ἐάν ἤμην βέβαιος ὅτι τὸ κοινὸν ἐγνώσκει τὸ ποῖόν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, εἰς τούτουτον ἀνακίδεας σημείον φθάσαντος, ὥστε οὐ μόνον ὅτι ἀνεμίγη εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαλεβουζίου καὶ ὅτι διὰ τούτου καὶ ἐφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ Λοχαγοῦ του νὰ ἀρνηθῆται, ἀλλὰ καὶ ὅτι κατηγγέθη ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἵσως τινὲς νὰ πιστεύσωσι τὰ ψεύδη του καὶ νὰ ὑπολάβωσιν ὅτι ἐγὼ πράγματι τὸν συκοφαντῶ, προκαλούμενος λέγω εἰς ἀπάντησιν τῆς διατριβῆς του ὄλιγα τινὰ καὶ ταῦτα διὰ τελευταίων φορῶν, διότι, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ συζητῶ με τούτουτον ἀνθρώπου, ὅπως γνωσθῆ τις ἐκ τῶν δύο ψεύδετα, ἐγὼ ἢ αὐτός, καὶ τίς ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ εἶνε ἀτιμῶς ὅταν ἡ ἀλήθεια ἐξέλθῃ εἰς φῶς. Δὲν περιήλθεν ὁ κ. Λοχίας τῆς χωρίας Τύλισσον, Μονὴν Ἀστυράκι, Φοδελε κλπ. καὶ παρεκίνησε τοὺς Δημογέροντας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὑποψηρίου παρεδρου ; Εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἐπαρχείου δὲν εἰκήσῃ γῆν καὶ θάλασσαν κατ' ἀμοφρέτας τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ παρακαλῶν, προτρέπων καὶ ἐκβιάζων, δημογέροντας ὅπως ψηφοφορῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ; Ἡ μήπως τὸ νὰ περιεργηθῆ τὰ χωρία καὶ νὰ συνιστῆ τὸν ἀδελφὸν του, νὰ ἐνεργῆ δὲ ὅπως οἱ Δημογέροντες ψηφοφορῶσιν ὑπὲρ τούτου δὲν θεωρεῖ ὁ κ. Λοχίας ἐπιμβασιν εἰς τὰς ἐκλογὰς ; Ἐγὼ τούτῳ λαχίστων καὶ ὁ ἕτερος ὑποψήριος παρεδρος κ. Μεχ. Πολεμαρχάκης τὰ κινήματα ταῦτα τοῦ νέου ορμητικῶς ἀκολουθοῦντες ἀπ' ἀρχῆς καὶ ὡς ἀντικείμενα εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς θεωρήσαντες ἐσπεύσαμεν μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ κατηγγελάμεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως Ἐρακλείου ὡς ἀρμοδίας κατὰ τὸν Νόμον τῆς χωροφυλακῆς νὰ κολάξῃ τὰ παραπτώματα τῶν χωροφυλάκων, ἥτις Διοικήσεως διάταξε τὸ ἐπαρχεῖον καὶ ἐνήργησε ἐπὶ τῆς καταγγελίας μας τὰς ἀπαιτουμένας ἀνακρίσεις, ἐκ τῶν ὅποιων ἀπεδείχθη ἐναργῶς ἢ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ περικλειοῦ Λοχίου ἀνάμιξίς. Ἄν ὅμως ἡ Διοικήσις μέχρι τούτου ἀρῆκεν αὐτὸν ἀτιμωρήτον δὲν ἐστει εἰς τούτου ὅτι δὲν ὑπάρχει καταγγελία ἐναντίον του καὶ ὅτι εἶνε ψεύδη τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα. Ψεύδη εἶνε ὅσα αὐτός, ὀλίγων νὰ ὑπερασπίσῃ φαίνεται ἐαυτόν, ἐτέλεψε νὰ δημοσιεύσῃ. Πρὸς τούτο δὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν ὀλων ὅσοι γνωρίζουσι τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ ποῖόν τοῦ διατριβογράφου τῆς «Νέας Ἐβδομάδος».

Δύο λέξεις εἰς ὄλα ταῦτα προτιθέμενος λέγω τῷ διατριβογράφῳ καὶ διαβεβαίω αὐτόν ὅτι οὐδεμίς εἰς τὸ μίτωπὸν μου προστρέβεται κηλὶς διὰ τοῦ ἐπιπέτου «Κτενὴς», τούτοιον οὗτος μεταχειρίζεται εἰς τὴν διατριβὴν του πρὸς περιρρόνησίν μου. Τὸ ἐπιθετικὸν τούτο προήλθεν εἰς ἐμὲ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πατρός μου, οὐδεμίαν δὲ μοὶ προσάπτει αἰσχρὰν ἰδιότητα καὶ ἀς ἠσυχάζῃ ὁ διατριβογράφος.

Ἐξῆρασε, κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀστικῇ τῇ 16 Μαΐου 1885

Μιχαὴλ Κ. Περσάκης

Κύριε Συντάκτῃ τοῦ «Μίνωος»

Καταχωρίσατε, παρακαλῶ, εἰς τὸ φύλλον τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐκδιδόμενης Ἐφημερίδος τὴν πρῶτον διατριβὴν, ἵνα λάθῃ γνώσιν τὸ κοινὸν ὅτι δὲν ἐξέλιπεν εἰσαίτι ὁ γενετιστικὸς ἐκ τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ διατηρεῖται εἰσαίτι ἀκμαῖος εἰς τὰς καρδίας τινῶν τῶν συμπατριωτῶν μας Ὀθωμανῶν καὶ μάλιστα τῶν ὀρειῶν ὄψωσον ὕψηλῃς κατεχόντων, τὰς ὅποιαις μεταχειρίζονται πρὸς καταπίεσιν καὶ ἐξουθυσίν τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου, οὐδὲλλως λαμβάνοντες ὑφ' ἑσῖν ὅτι ὑπάρχει δικαιοσύνη, πρὸς τὴν δέον νὰ καταρῶσιν. Οὕτω π. γ. ὁ